

[Justitsministeren]

kommenteret – og ønskede også en nærmere indkredsning af, hvilke humanitære hensyn der kunne være tale om, og det vil jeg som sagt gerne bidrage til. Det var lidt de samme ting, som hr. Kofod-Svendsen var inde på. Hr. Kofod-Svendsen nævnte også, at det var dårlige penge, man gav ud til ventetider, og det synspunkt kan jeg være fuldstændig enig i.

Vi har jo for så vidt angår første instans, Direktoratet for Udlændinge, søgt at holde en gennemsnitsbehandlingstid, som er fantastisk lav sammenlignet med mange andre europæiske lande; jeg tror, vi ligger absolut i spidsen med de i gennemsnit 3 måneder, der er tale om, bortset fra at der selvfølgelig kan være enkeltstager, der tager væsentlig længere tid.

Men vi skal selvfølgelig også være klar over, at jo flere adgange man efter loven har til at kunne indbringe afgørelser truffet i én instans til videre instanser, des længere tidsforløb er der tale om, og det er da en af de ting, som jeg gerne så at vi vendte tilbage til i efteråret ved en generel drøftelse af vores udlændingelov. Men det har ingen direkte sammenhæng med det forslag, som vi behandler her. Jeg mener, at som det er formuleret i forslaget, hvor vi forpligter os til, kan man sige, at søge at fastholde det ambitiøse niveau i førsteinstansafgørelserne, er det et tilfredsstillende resultat.

Som sagt er jeg glad for, at der er denne principielle tilslutning til lovforslaget, og vil gerne bidrage til, at det videre udvalgsarbejde kan gå så hurtigt, så sigtet kan være en vedtagelse inden Folketingets sommerferie.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg takker ministeren for svaret. Han citerede mig for at have sagt, at hvor der var tale om, at en asylansøger skulle sidde i en lang periode, burde der være rådgivning. Det er lidt af en misforståelse.

Jeg er enig med ministeren i den rimeligt ambitiøse målsætning med at nedsætte de 6 måneder til 3 måneder i sagsbehandlingstid, og det understreger behovet for uvildig rådgivning; men behovet har altid været der. Det er hidtil ikke lykkedes at komme igennem med uvildig rådgivning, og jeg mener, det bør være generelt.

Rent faktisk foreslog jeg en ændring af § 48 e, hvor der i ministerens forslag står: »Skal ansøgningen behandles her i landet, gøres udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i

forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.« Den foreslog jeg faktisk ændret til: »Uanset om ansøgningen skal behandles her i landet . . .«. Det vil sige, at det er en alle ansøgere omfattende regel, og det mener jeg er en væsentlig ting.

Så sagde ministeren, at den omstændighed, at en sag behandles her i landet, ikke er identisk med, at der også gives asyl. Det, havde jeg nær sagt, siger jo sig selv, for så var der ikke nogen grund til at behandle. Selvfølgelig må man se på dem; det er individuelle behandlinger, vi har. Men det, jeg spurgte om, var, hvordan § 48 c: »Hvis særlige hensyn af humanitær karakter taler herfor . . .« osv., forholder sig til bestemmelserne i den nuværende § 9. For hvis den ikke går ud over de bestemmelser, at det stadig væk skal være de meget stramme regler om børn og forældre over 60 år osv., så kan jeg ikke se rettere, end at den er inderligt overflødig. Så er den taget med, fordi det skal se pænt ud, og hvad ved jeg. Men jeg vil gerne have at vide, om der er noget materielt indhold i § 48 c.

Så vil jeg også godt spørge ministeren – det fik jeg ikke helt svar på – hvis ministeren er i stand til at svare på det; ellers må vi stille spørgsmålet skriftligt, for jeg vil godt have det kontant op på bordet: Hvilke lande er det i EF, der protesterer mod, at den også skal kunne omfatte tredjelande? Jeg ved, Norge er interesseret, Sverige er interesseret, der er givetvis også andre lande, der er interesseret i at komme ind under konventionen. Derfor vil jeg godt have at vide lidt mere kontant, hvis ministeren kan svare på det: Hvem er det, der støtter en sådan tanke, og hvilke af EF-landene er det, der er imod?

Så siger ministeren, at vore materielle asyregler ikke kan være væsentligt forskellige fra de øvrige lande, og det kan der selvsagt være noget om. Uanset om man har tilsluttet sig konventionen eller ej, kan man nok ikke skille sig helt afgørende forskelligt ud. Men det, der er sagt her i dag, betyder jo, at der er givet et klart signal til ministeren. Til de drøftelser om konventionen om overskridelse af EF's ydre grænser, som Danmark jo også indgår i, og hvor der nu ligger, jeg ved ikke hvor mange udkast, ganske vist fortrolige, har ministeren fået et meget klart signal.

Når man ser på disse udkast, skinner det i øjnene, at der er brug for nogle helt anderledes markante danske synspunkter i de drøftelser.